

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Війтович Ольги Павлівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 117 Кодексу законів про працю України

м. Київ
18 грудня 2012 року
№ 35-у/2012

Справа № 2-37/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича — доповідача,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни,

**Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,**

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Війтович Ольги Павлівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 117 Кодексу законів про працю України (далі — Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Бринцева В. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Війтович О.П. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 117 Кодексу щодо визначення розміру виплати працівникові середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні.

Війтович О. П. вважає, що в її справі судом винесено помилкове рішення про часткове, а не повне задоволення вимоги щодо стягнення середнього заробітку за час затримки розрахунку при звільненні, тоді як в інших справах спори громадян про розміри відшкодування задоволені у повному обсязі.

Так, рішенням апеляційного суду Львівської області від 14 квітня 2011 року скасовано рішення Сихівського районного суду міста Львова від 26 січня 2011 року та ухвалено нове рішення, яким спір між Війтович О. П. і ТОВ «Львівські автобусні заводи» про стягнення середнього заробітку за період затримки розрахунку при звільненні вирішено на користь позивачки частково, стягнуто лише 3 500 грн середнього заробітку, а не всю суму, яку вона просила. Вказане рішення апеляційного суду залишено без змін Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ. Водночас автор клопотання наголошує, що при розгляді аналогічних справ за позовами інших громадян про стягнення середнього заробітку за період затримки розрахунку при звільненні Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ ухвалами від 25 липня 2012 року та від 26 вересня 2012 року залишив без змін рішення судів, якими спори працівників задоволено на їх користь у повному обсязі.

На підтвердження своїх доводів щодо неоднозначного застосування положень частини другої статті 117 Кодексу Війтович О. П. долучила до конституційного звернення копії наведених судових рішень.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 грудня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України

та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

У частині другій статті 117 Кодексу вказано, що при наявності спору про розміри належних звільненому працівникові сум власник або уповноважений ним орган повинен сплатити зазначене в цій статті відшкодування в тому разі, коли спір вирішено на користь працівника. Якщо спір вирішено на користь працівника частково, то розмір відшкодування за час затримки визначає орган, який виносить рішення по суті спору.

Згідно з аналізом доданих до конституційного звернення копій судових рішень спір між Війтович О. П. і ТОВ «Львівські автобусні заводи» апеляційний суд Львівської області задовольнив частково на користь позивачки з урахуванням того, що попереднім рішенням Сихівського районного суду міста Львова від 19 квітня 2010 року вже було стягнуто з відповідача частину суми заборгованості по заробітній платі. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ залишив це рішення без змін. Іншими ухвалами цього суду за позовами працівників щодо стягнення заборгованості за час затримки розрахунку при їх звільненні залишено без змін рішення судів, якими спори працівників задоволено на їх користь у повному обсязі.

Конституційний Суд України дійшов висновку, що, розглядаючи у зазначених справах спори про повне або часткове задоволення вимог щодо розміру відшкодування, суди враховували різні юридично значимі обставини, оцінюючи конкретні докази у справах, тому немає підстав вважати неоднозначним застосування ними положень частини другої статті 117 Кодексу.

Крім того, Війтович О. П. лише навела положення частини другої статті 117 Кодексу, але не вказала, що саме в їх змісті є незрозумілим і потребує роз'яснення з метою застосування. За правовою позицією, викладеною Конституційним Судом України в Ухвалі від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційного тлумачення положень законів України.

Таким чином, у конституційному зверненні не наведено неоднозначності застосування судами положень частини другої статті 117 Кодексу та не визначено предмет їх тлумачення, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Війтович Ольги Павлівни щодо офіційного тлума-

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційним зверненням громадянина
Марійка Миколи Миколайовича щодо офіційного тлумачення
положень пункту 10 частини першої статті 106
Господарського процесуального кодексу України

м. Київ
19 грудня 2012 року
№ 36-у/2012

Справа № 2-38/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича — доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Марійка Миколи Мико-